

solah, vposlane mu od občine Stara cesta pri Ljutomeru, od učiteljstva Sv. Jurij na Ščavnici in od okrajnega odbora ormoškega.

V seji dne 28. sept. je interpeliral posl. dr. Jurtela zaradi uravnave Drave v ptujskem okraju.

V seji dne 30. sept. je utemeljeval posl. dr. Ploj svoj predlog zaradi kmetijskih zadrug, posl. Žičkar je predlagal uravnavo Sotle.

Klub slovenskih poslancev v deželni zboru se je sestavil ter izvolil poslanca Robiča za predsednika, dr. Ploja za podpredsednika in dr. Hrašovec za tajnika.

V seji dne 1. okt. je govoril poslanec dr. Ploj o deželni zavarovalnici za živino.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Novejša poročila poročajo, da Japonci ne zasledujejo več Rusov, ampak da se hočejo utaboriti v svojih dosedanjih stališčih severno od Ljaojana. Vzrok temu je, da so Japonci preslabi za prodiranje in da vsled zime tudi ne morejo. Če je ta vest resnična, pokazala bo prihodnost. Rusi so opetovano s kozaki napadali japonske predne straže ter jih premagali. Vzeli so jim živež voze s streljivom pa razstrelili.

Ker po vojaških predpisih en poveljnik težko poveljuje več kakor 120.000 mož, sklenil je ruski car, ustanoviti tri armade. Jedni bo poveljnik Kuropatkin, drugi Gripenberg, tretji Linevič; vrhovni poveljnik vseh treh pa bo Kuropatkin. Odkar je otvorena železnica okoli Bajkalskega jezera, (dodaj so morali vlake prevoziti z ladijo čez jezero) je možno spraviti vsak mesec 35.000 vojakov v Vzhodno Azijo. Po novem letu bo imel Kuropatkin 12 vojev in 7 konjeniških divizij. Pri nekem obedu, katerega je napravil Kuropatkin na čast odlikovanim častnikom, je baje rekel: »Zaupajte mi in umikajte se popolnoma zapupno, dokler ne izrabimo Japoncev v ravnino, kjer jih bomo porazili.« Iz tega se zdaj sklepa, da je Kuropatkin določil za odločilno bitko ravnino severno od Tientina, 80 km severno vzhodno od Mukdena. Če se le ne bodo ti sklepi zopet izkazali kot neresnični.

Na morju.

Pri napadih na Port Artur je imelo brodovje Toga in Kamimura, kakor se poroča iz uradnega vira, sledeče izgube: Tri japonske ladije, in sicer dva torpedna lovca in en parobrod, so zadeli ob mine, ki so jih položili Rusi in se potopile. Istega dne so tudi grnate iz obrežnih baterij močno poškodovale neko japonsko križarko tipa »Niitaka«. Dve ruski ladiji pod poveljstvom poročnika Nebolsina ste po ljutem boju ujeli veliko japonsko torpedovko, ki je skušala polagati mine ob obrežju v bližini portarturskih utrd. Ta torpedovka se uvrsti, čim se popravijo njene poškodbe, med rusko portartursko brodovje.

Port Artur.

Da bi Japonci izpolnili svoje prerokovanje o padcu Port Arturja koncem meseca septembra, so z veliko silo sredi minulega meseca naskočevali osem dni trdnjavo. Prve vesti o teh napadih so poročale, da so z velikimi žrtvami pribojevali nekaj malih nižjih utrb, katere so pa morali kmalo zapustiti, ker so bile preveč izpostavljene ognju velikih topov na višjih glavnih utrdah. Naskoke na suhem je podpiralo tudi brodovje Toga in Kamimura. Vse naskoke pa so Rusi hrabro odbili. Oblegajoča armada se je že pripravila na prezimovanje, kar svedoči, da ne misli na zavzetje trdnjave to jesen. Še več žrtev kakor ruske krogle zahteva pri Japoncih bolezen beri-beri. Ena cela divizija je postala vsled te bolezni nesposobna za boj. Vzrok te bolezni tiči baje v zavzivanju riža, ki je že dolgo časa kuhan, in od katerega se večinoma žive vojaki. Francoski listi pišejo, da šteje posadka v Port Arturju 28.000 mož, 4000

mornarjev in 3000 civilistov, ki so prostovoljno stopili v vrste braniteljev. Pismo, ki je došlo 25. m. m. iz Port Arturja, pravi, da je posadka popolnoma prepričana, da ji bo mogoče odbiti vse japonske napade. Slovanom sovražni listi pa že pišejo mesece o obupnem položaju posadke ter ta vesti vedno ponavljajo. Z ozirom na to javlja poročevalec ruskega lista »Birzevih Vjedomosti« iz Čifas: »Po docela zanesljivih poročilih, ki sam jih dobil, so vse te vesti izmišljene. V resnici so Japonci imeli pri zadnjih napadih ogromne izgube in so bili povsod odbiti. Njihove izgube povzročene po minah so tako strašne, da od 26. m. m. sem niso ponovili svojih napadov.

Dopisi.

Sv. Lovrene nad Mariborom. Prišel bode kmalu čas občinskih volitev za trško občino. Treba bo torej domoljubom malo bolj stopiti na noga kakor pri deželnozborni volitvi, pri kateri so naši posilnemci napeli vse svoje grmanske žile za svojega luteranskega prijatelja Štgerja. Nekateri tukajšni prihajači so kakor besni od same strasti do grmanstva letali okrog, da so lovili glasove za svojega toliko čislane Štgerja. To so posebno take vrste ljudje, kateri so k nam privandrali in so rojeni od slovenskih staršev. Pravih Nemcev ne najdeš tukaj toliko kakor je prešov na roki, razun tovarniških delavcev. Te vrste ljudje so potem naši »gospodarji«, ki žive edino le od slovenskega kmeta in delavca. Teh ljudi nikar ne poslušajmo, akoravno bodo prišli ob času volitve v ovi obleki k nam in nas skušali omamiti z obljubami, vinom, pivom itd. Pokazimo tem ljudem vrata, volimo pa take moše, ki bodo skrbeli tudi za blagor naroda slovenskega. Slovenci, na dan!

Poročila o volitvah.

Mariborski volilni okoliš. V tem okolišu so glasovali posamezni sodnijski okraji tako-le: Maribor (mesto): St. 1073, Th. 137, L. 10, H. 1318, raztresenih 8; Maribor okraj: St. 1872, Th. 2114, L. 15, H. 1097, raztresenih 21; Slov. Bistrica: St. 976, Th. 934, L. 1, H. 31, raztresenih 21; Arvež: St. 508, Th. 50, L. 403, H. 15, raztresenih 5; Marnberg: St. 415, Th. 408, H. 269, raztresenih 12; Ivnik: St. 218, Th. 1, L. 1042, H. 459, raztresenih 11; Cmurek in Radgona: St. 1212, Th. 99, L. 3321, H. 18, raztresenih 16.

Sv. Ilj v Slov. gor. Zadnje deželnozbornske volitve so pokazale, na kako trohljivih nogah stoji šentiljsko »nemstvo«. V celi župniji so spravili bomo številce 40 »Nemcev« za Štgerja, dočim je dobil naš kandidat g. Thaler blizu 400 glasov. Isto razmerje je bilo tudi pri oži volitvi. Malo je bilo med nami izdajalcev. Vrli Slovenci šentiljskih občin ostanejo tudi v bodoče zvesti Bogu in domovini! — Naša »Mlad. Zveza« je izgubila dva najboljša ude. Avgusta nas je zapustil tajnik Žček, ter je odšel v Maribor; a 1. oktobra pa se je poslovil od nas vrli mladenič Vekoslav Klampfer, ki je odšel k orožnikom. Upamo, da ostaneta oba tudi nadalje našim mislim zvesta.

Sv. Jakob v Slov. gor. Polegel je vihar in boj je utihnil; čas se pomika zopet enakomerno po svoji mokri poti naprej. Človek bi mislil, da v tem osamljenem kotu ne bo besnel ta boj, pa sovražniki slovenskega naroda skrbje povsod za to. Velike zasluge v tem oziru imajo naš zvit predstojnik Grega in njegovi valpeti Kramberger, Tinč iz Hoderšnice, Kos i. dr. Pri prvi volitvi dne 20. sept. se jim je račun zmešal, kajti od kakih 200 oddanih glasov je dobil njihov »kmečki« in »slovenski« kandidat Štger le 20 glasov. Drugače je bilo pri oži volitvi. Nasprotniki so najprej skušali volilce zbegati s tem, da so raznašali okrog novice, da prideta v ožo volitev Štger in Hilari, ne pa Lopič. Skoro

do zadnjega niso volilci vedeli, pri čem da so. Še več! Njegovi somišljeniki so dobili nove glasovnice že večinoma popisane, slovenski volilci pa jih nekateri sploh niso dobili. Na dan ože volitve je bila udeležba precej slaba. Pri dvojnem vходу v volilno hišo sta stala dva agitatorja in vsiljevala volilcem Štgerjeve glasovnice, češ, da se v volilnem lokalu ne dobe, čeravno jih je imel g. volilni komisar zadosti na razpolago. Tako skrajno predrzno in nepostavno se smejo obnašati le nemškuterji in »Štgerčijanci«, saj se bojda tukaj »ne gre za vero, pač pa za mero«. In res se jim je posrečilo, da so z lažjo in zvijačo Štgerjanci volilce premotili in zmagali s 3 glasovi večine. Zato so bili gotovo od Štgerja samega pohvačeni! Dober tek jim! Ni se čuditi, da »Štgerci« poganja tukaj toliko nemškuterije, saj ni nobenega društva in nobenega narodnega življenja; kar je kedaj bilo, je zaspalo. Naj se vendar sedaj onim, ki imajo še kaj srca za svojo slovensko domovino, odpro oči, saj so videli, kako brezobzirno jih izdajajo tudi tukaj narodni odpadniki, ki so, čujte! bili pred nekaj leti še odločni narodnjaki. Dvignite nas torej, rojaki in buditelji, mi se pogrezamo, mi poginjamo...

Sv. Lovrenc v Slov. gor. V naši občini je g. »Wratschko«, enoglasno izvoljen. V Ptuiju pa 397 glasno. Vendar imajo sedaj ptujskega »Štgerca« Wratschkijski za 7000 metrov daljše nosove. Te volitve so zopet jasno pokazale, kaj mi deželani lahko dosežemo, ako vsi trezno mislimo. Lahko smo strah mestjanom, pa ne oni nam, ako se zavedamo. Živeli volilci!

Cirkovec. Bil je mir v nasi tati, bistvenih razločkov, ki povzročajo trajne razdore, ni bilo med nami, dokler ni začel uvajati v praktično življenje »Štgerčevega« duha trgovec Stampfl naprednjak po nenormalnih nazorih ptujskih kramarjev in njih glasila. Dogodki o priliki zadnjih volitev so onemogočili nadaljni mir, in svesti si zmage nad žganjem, njegovimi in njegovega prodajalca pristaši sprejememo vsiljen nam boj, kateri naj konečno onemogoči delovanje gospoda Stampfla. Sram te je, biti Cirkovljan, ko vidiš besneti in divjati njegove pristaše, večidel strazgojske, deloma tudi šikolske vaščane. Tolaži te sladka zavest, da je tudi v teh dveh vaseh še marsikatero dobro zrno in da so ljudje v drugih vaseh popolnoma druge vrste. Čast tem napredujočim, ki v vsakem oziru nadkriljujejo Stampfla in njegovo gardo. Vas ni sram pred temi pošteniaki, vi Stampfla sužnji? Kako ponosno zrejo ti zavedni kmetje v svet in ti plazijo pred ljudmi, ki trepetajo za tvojimi krajarji! Te ni sram pred tovariši, ki te zaničljivo prezirajo kot izdajalca naroda in vere? Pravi Nemci se ti posmehujejo kot »zabitemu hlapcu«, do zavednih Slovencev pa imajo spoštovanje. Ne bodite hlapci privandrancev, katere vi sami živite s svojimi žulji! Ne pozabite resničnih besed: Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti! — Gospodu Stampflu pa za danes sledeče: Plačevali ste nekdanj žganje o priliki volitev v Cirkovcah, ustvarili ste napetost do slovenskih duhovnikov, doktorjev, celo do zavednih kmetov, na vaše povelje so se nabili po Strazgojci in Šikoljah oni oklici za volitev »orehovskega Wračko-ta«, po nekem Po—ju ste kolportirali »Štgerca« itd. Kdo je sejal in se se e prepil? In veste, kaj da bo dotičnik žel? H koncu: So v Strazgojnici kramarije vaš monopol? Vederemo!

Iz slovenjebistriškiga okraja. Ravno kar minole volitve so nam razkrinkale marsikatero domnevno prijatelje našega naroda. Najmanj smo pa pričakovali v vrstah slovenskih učiteljev gledati narodne odpadnike. V Mostečno pri Makolah poslalo je okrajno glavarstvo kot volilnega komisarja g. Jožefa Svetlina, prejšnjega makolskega nadučitelja. Ta mož, ki je pri vsaki priliki povdarjal svojo slovensko narodnost, je agitiral pri obeh zadnjih volitvah na vse kriplje za našega najhujšega nasprotnika Štgerja, in sicer ne samo

v Mostečnem, ampak tudi v slovensko-narodnih Poljčanah. No da, gotovo si bo s takim postopanjem že zdaj pridobil pri nemščurski stranki, ki bode kmalo zavlada v našem okrajnem šolskem svetu, ono naklonjenost, katere nima pri zdajšnjih šolskih nemških in slovenskih oblastih. Kakor preje v Makolah, ravno tako zdaj postopa v Poljčanah s svojimi učiteljskimi tovariši. Lansko leto je g. učiteljico Ivanko Kralj dolžil pri pristojni šolski oblasti takih reči, da je morala tožiti, in je slednjič zmaga tudi na celi črti. Pričakovalo se je, da mu bode ta skušnja dobra učiteljica, tada kakor mačka ne preneha loviti miši, tako g. Svetlin ne neha preganjati ne-ljubih mu učiteljev poljčanske šole. Najboljša in najbolj vestna učiteljica te šole je splošno spoštovana g. Ana Osana, a morala je v kratkem času Svetlinovega bivanja v Poljčanah marsikaj britkega prestati. Ravnotako tudi g. Lorhek, ki je kot učitelj popolnoma na pravem mestu. Pač pa je nadučitelju ljub in drag g. Polak, katerega pa poljčansko verno slovensko ljudstvo tem manj mara, ker se je pokazal posebno pri teh volitvah očitnega nasprotnika ljudstva, med katerim živi. Mi ne bomo prej mirovali, dokler se g. Svetlin ali odstrani, ali pa temeljito poboljša.

Iz Spodnjih Poljčan. Akoravno so naši nasprotniki napeli vse sile, je vendarle naša občina Brezje z veliko večino volila prvokrat g. Thalerja (Th. 61, St. 26 glasov), drugokrat g. Lopiča (L. 58, St. 33). Kakor drugod, so tudi tukaj agitirali naši nasprotniki in narodni izdajalci z neumno frazo: »Štogerja poznamo, zato le njega volimo, Thalerja in Lopiča pa še nikdo videl ni!« Ni res, da bi Štogerja splošno poznali; o njem samo to vemo, da je bogat kramar, ki je sladek slovenskim kmetom, kadar mu prinesejo svoje z žuljavimi rokami prislužene kronce v štacuno, nadalje nam je dobro znano, da ni prijatelj katoliške duhovščine in slovenskega našega ljudstva, da podpira krivoversko gibanje v Slovenski Bistrici ter se poteguje za one, ki so sramotno zapustili in izdali svoj slovenski narod. Slovensko ljudstvo, spreglej vendarle enkrat in uči se razločevati resnične svoje prijatelje od zagrizenih svojih sovražnikov. Upitje: »Nemško, le nemško!« je le gola zvijača in past, v katero lovijo nezavedne ljudi. Upijmo mi tem glasneje: »Slovensko, le slovensko!« in kažimo se povsod zavedne Slovence, in kmalo bo odklenkalo tem našim nasprotnikom, rešeni bomo iz njih krempljev in njih sužnosti ter si bomo z lastnim trudom pomagali k večjemu blagostanju! Vsa hvala pa onim možem, posebno g. Francu Gajšek, gostilničarju, ki so se trudili za dobro slovensko in krščansko stvar!

Iz Stanovskega pri Poljčanah. Vedeli smo že davno, da je naš župan, g. Šimon Koropec, naš narodni nasprotnik in zvest prijatelj nekaterih poljčanskih gospodov; nismo pa vedeli, da je tudi hud sovražnik katoliških duhovnikov. Tudi on se je potegoval za Štogerja, kolikor je le mogel. Ko se mu je prigovarjalo od prijateljske strani, da naj se kot župan slovenske in krščanske občine poteguje za naše krščanske kandidate, je zavpil, da »farjev« nikdar ni maral in jih ne bo. Dobro, da ste se izdali, g. Koropec; odsej bomo vsaj vedeli, kje naj naročujemo svoje črevlje in pijemo vino! Pri občinskih volitvah, ki bi morale biti ta mesec, bomo vse storili, da izvolimo same krščanske slovenske može, kakoršnih hvala Bogu v naši čisto slovenski občini ne manjka. Na delo torej, vrli slovenski kmetje, in kmalo bo odklenkalo Štogerjevima priatašema Koropcu in Tonču!

Iz Pekla pri Poljčanah. Tudi tukaj so nam zdajšnje volitve razkrile naše prijatelje in nasprotnike. Spoznali smo, da je v naši občini dovolj zavednih slovenskih kmetov, ki bodo pri prihodnjih občinskih volitvah napeli vse sile, da se odkrižamo nekaterih posilinemskih obd. odbornikov ter si izvolimo slovenske može. Čudimo se, da si upa sedanjí župan in gostilničar g. Mahorič tako postopati, kakor je postopal pri zdajšnjih volitvah. Na

vso moč je delal za Štogerja in s tem pokazal, da je naš odločni nasprotnik. V njegovi gostilni najdeš najbolj zagrizene nemške luteranske časopise n. pr. graški »Tagblatt«, »Marburger Zeit.«, pa tudi opolzli nemški list s podobami. Dvomimo, če je priporočljivo za njegovo gostilno. Jako drzno in naravnost žaljivo je postopal ob volitvi tukajšnji nemški krojač Fr. Sommer. Psoval je katoliške duhovnike, imenoval jih farje, črnuhe in še vse hujše, kar nas je sram, tukaj zapisati, in vendar je živel ta človek, ki ima navado tako ob vsaki priliki govoriti, do zljaj tudi od dela, katerega so mu dajali ne samo naši ampak tudi okoliski duhovniki; še celo prejšnji naš župnik č. g. Lenart, nadžupnik pri Sv. Martinu, mu daje obilo zasluska. O jako rad je hodil ta čudak okoli župnišč in zahajal v nje, kjer se mu je dobro postreglo; in vendar ni samo zdaj, ampak že tudi drugekrat zabavljaj čez duhovnike. Priporočamo tukajšnega vrlega in narodnega krojača, g. Ivana Volavšek, ki si je pri zadnjih volitvah iztekel mnogo zaslug za slovensko in krščansko stvar.

Zimica pri Sv. Barbari. V naši občini Zimica je bilo 103 volilcev. Udeležilo se jih je samo 60. Med temi je glasovalo 53 za Wratschkota, 4 za dr. Mir. Ploja, 3 listki so ostali prazni. Ne vem kaj bo? Ali se bodo ti zapeljani može morali dati z Wratschkotom vred operirati, ali kali? Ali ne vidijo, kako strašno so padli pri volitvi!

Iz Majšperga. Zadnje deželnozborske volitve so pokazale, da pri nas ljudje še niso tako zatelebani v onega orehovskega preroka, kakor si morebiti sam in njegovi zvesti pri-staši to domišljujejo. Od vseh 76 volilcev, ki so prišli volit v naši majšperski občini, niti eden ni dal svojega glasa Wratschkotu. Škoda samo to, da je večja polovica volilcev izostala od volitve, izgovarjajoč se z raznimi jesenskimi opravili. Temu je kriva mnogo neka zaspianost, nebržnost in nevednost v političnem oziru, kajti v marsikatero priprosto glavo še noče prav iti, čemu so volitve in čemu so nam poslanci. Da bi si tedaj očka Wratschko tudi pri nas nekaj glasekov izvojevali, so izvoljeni otroci njegovega orehovskega kraljestva, namreč ptujski nemščurki, poslali tukajšnjemu trgovcu nekaj lepakov, da bi je javno pred prodajalno nabil. Na teh lepakih, kakor znano, pristni otroci Štajerčevci široko-ustno naštevajo razne zasluge in nezasluge svojega ljubega Wratschkota, ter beračijo za njega glasove. Toda naš vrli trgovec, gospod Svarnik, je kot moder mož hitro spoznal, da take budalosti ne spadajo na javen, ampak na tajen prostor. Vsa čast mu tedaj! Celo drugače pa je ravnal neki kramar in krčmar ob cesti blizu stoperske-majšperske meje. Ko so prišli tisti lepaki do njegove trgovine, ni jih odstranil, ampak kot kakšen preroki list javno pred svojo hišo nabil. Tako je stem agitiral za svojega in svojih somišljenikov obljubljenega Mesija. Dobro, da dotični voli v stoperski občini in torej v naši ni mogel nič storiti. Kdor pa bi hotel natanko izvedeti ime tega Štajerčijanca, naj se ozre na napis njegove gostilne v Sveči vasi ob cesti. Dobro znan Neimenovan.

Iz ptujske okolice. Prav iz srca se veselimo zmaga, dne 20. sept. vsi Slovenci, zlasti pa ptujski okoličani. Res je, kakor ste pisali, g. urednik, v zadnji številki Slov. Gosp., da so ptujski nemškutarji letali okoli in iskali, koga bi vjeli v nemščurske kremplje. Žalibog, da imajo ti narodni odpadniki toliko pomagačev tudi v okolici. Brežani s svojim Straschilom na čelu so seveda vse storili, da bi se pokazali posilinemce prve vrste; o koliko »zlahtnega« šnopseka je poteklo v znanih krčmah na Bregu, da bi gna! Wratschkotov mlin, a vse ni nič pomagalo! Občina Hajdina se je izmed vseh še najbolj postavila; velika zasluga pač gre vrlo narodnemu gostilničarju in veleposestniku Grahorju! 58 glasov je bilo oddanih za Ploja, 30 za Wratschkota; toraj je še tudi tu plevela dovolj! Žalostno pa se je postavila Slovenjaves s svojim županom

na čelu. Gospod urednik, veste, da ta občina ni vredna svojega lepega imena, naj se rajši imenuje: Nemščurska ves! Koliko so se trudili župan in pa zlasti hajdoški krčmar za svojega ljubljence Wratschkota! Pač sramotno za sicer lepo Slovenjaves, da ne spozna grde nemškutarije, ki jo par možicelijov siri tako vztrajno! Slovenjovski može, ali bote še dalje trobili v krotarsko-nemškutarski rog sebi v nečast in v sramoto celi okolici? Govori se tudi, da očetu županu doteka čas njegovega vladanja, a volitve še niso razpisane. Se pač že trese županski stolec, in odtod tisti boja-zljivi molki! Slovenjovski in hajdinski može, kvišku, ne delajte sramote celemu okraju, ne hlapčujte dalje ptujskim nemškutarjem in njih agentom! Zaupamo, da bodo vrli narodni može — in takih je, hvala Bogu, še dokaj —, ki jih še ni zastrupila ptujska krota in ptujski šnops, storili svojo dolžnost! Proč z nemškutarijo!

Šmiklavž pri Slov. Gradcu. Pač še prav malo je bilo slišati o našem kotu in misliti je bilo, da naš Šmiklavž spi spanje narodne mlačnosti, a kdo tako miali, se vara, kajti zadnja volitev je pokazala, kako so Šmiklavžani narodno zavedni. Izmed 93 volilcev jih je prišlo volit 86, to je skoraj 93%. Izostalo jih je torej samo 7 in izmed teh jih je imelo opravičen vzrok izostati 6; samo jeden ni imel nobenega povoda ostati doma. Menda je bil preponosen, da bi volil tudi z hlapci, akoravno je sam hlapec, če tudi vedno hoče le biti gospodar. Glasi so bili vsi veljavni in vsi za našega Roša. Da je volitev tako sijajno izpadla, gre v prvi vrsti zasluga našemu g. županu, ki je vse storil, kar je mogel, v drugi vrsti pa tudi vsem vrlim šmiklavžkim volilecem samim. Torej živeli zavedni Šmiklavžani!

Velenje. Volitve so končane. Izpadle so za Slovence častno. Kmetje so z velikim navdušenjem pribiteli ter oddali glasove za našega kandidata F. Roša. A žal, vreme je bilo neugodno in začelo je deževati, kajti drugače bi bila udeležba še mnogo večja. To je bilo pa veselje za nemškutarje, kateri so bili zelo razburjeni in razkačeni. Po glavi jim je blodila, kakor navadno, marsikatera neumna misel. »Ko bi le deževalo, močno naj dežuje in debela toča naj se vsuje.« »En rožni venec izmolim, če bi Slovenci ne mogli k volitvi in bi propali.« »I zohl abr für a Mess, benn nur regnen tñt.« Tako so se pogovarjali trije nemščurji in lovili slovenske kmete, nagovarjaje jih, naj nikar ne hodijo volit. A vkljub vsem agitacijskim sredstvom, vkljub velikemu hujskanju nasprotnikov jim naši zavedni kmetje niso sli na limanice. Slava in čast jim! Seve nekateri so vsled narodne mlačnosti ostali doma. Agitacija od nasprotne strani je bila velika. Neki mlečno-zobi pobalin, kateri je še za ušesi moker, je pripeljal na volišče kar tri »falirane Štajerčijance«. Temu fantalinu pa prav odkritosrčno svetujemo, naj agitacijo za nemškutarijo, za katero itak ni sposoben, opusti, sicer bomo z njim drugače govorili. Sprehajaje se po trgu naletim na nekega gospoda — izdaja se vedno za Slovence — ter ga vprašam, če je že volil. »E kaj, brez mene bodo že naredili, al' je eden več, a' eden manj, to nič ne dene«, je odgovoril. Čuditi se temu sicer ni, saj zaspianost in bojazen pred nemščurji je v našem trgu pač še velika.

Iz Dornove. Volitev deželnega poslanca za občino Pacinje in Mezgovci imela je sijajen izid: izmed 105 oddanih glasov dobil je dr. Ploj 80 glasov, Wratschko 24 glasov, davkar Toplak v Ptui pa 1 glas. K tej zmagi pripomogli so nam najbolj vrli Mezgovčani, kateri so se na 4 vozovih z vibrajočo narodno zastavo pripeljali na volilnico v Pacinje, ter s tem pokazali, kako iskreno čutijo za narodni napredek. Celo starčki, ki imajo že čez 70 in 80 let, so prišli na volišče ter volili narodno! Hvala Vam lepa!

Dobrna pri Celju. Kakor smo že poročali, je bilo o priliki volitve novega deželnega poslanca vseh 180 glasov oddanih za g.

F. Roš-a. Odlikovali so se s svojo številno navzočnostjo posebno Sv. Josčani, kar jih spada pod dobrnsko občino. Daleč in v snegu prišli so na volišče. Čast njim! Sploh so pa tudi drugi zavedni Dobrnčani prišli v polnem številu.

Javno vprašanje na vodstvo c. kr. okr. glavarstva v Brežicah. Ali Vam je, g. okr. glavar, znano, kar se obče govori, kako je volilni komisar, Vaš pisar Antončič, v občini Bojsno postopal? Vi ste pri inštrukciji volilnih komisarjev strogo zabičavali nepristransko in postavno postopanje, je-li to veljalo samo za druge, za Vašega pisarja pa ne? Prosimo pojasniti! Bojsničani, ali bi radi videli, da bi bila vaša občina za brežiški kraj novi Lemberg, kjer so tudi volili večinoma Wračka? To sramoto boste težko popravili, zlasti ker so vse občine v okolici, posebno še celo Kapela in Dobova tako zavedno volile. Slišite župan Sokler, pojdite rajši s svojimi »romonikami« piskat po gostilnah in gostijah, županstvo ni za vas; usmilite se ga občani pri prihodnji volitvi.

Razmerje glasov v mariborskem okraju: Krčevina pri Mariboru: Thaler 11, Stiger 20, Hilari 22.

Razmerje glasov v ptujskem okraju: Sv. Lenart v Slov. gor. Ploj 32, Vračko 53; Zamarkova Šetarijeva: P. 31, V. 19; Sp. in Zg. Žerjavce: P. 18, V. 56; Sp. in Zg. Porčič: P. 8, V. 42; Sv. Jurij ob Ščavnici: P. 34, V. 20; Negova: P. 9, V. 46; Murščak: P. 81, V. 4; Stara ves: P. 50, V. 28; Ivanjšovci: P. 12, V. 22; Križovci: P. 48, V. 1; Očeslavci: P. 31, V. 27; Zbigovci: P. 9, V. 49; Galusak: P. 9, V. 48; Stanetienci: P. 18, V. 10; Trbegovci: P. 33, V. 35; Slaptinci: P. 45, V. 4; Vučja ves: P. 90; Mala Nedelja: P. 16, V. 34; Čresnjovci: P. 18, V. 68; Ilijaševci: P. 50, V. 1; Verzej: P. 106, V. 2; Gornja Radgona: P. 29, V. 68; Logarovci: P. 88, V. 1; Orehovci: P. 4, V. 60; Police: P. 38, V. 62; Ivanjci: P. 9, V. 32; Ključarovi: P. 75, V. 5; Ščavnica: P. 32, V. 68; (v ljutomerskem okraju je torej dobil P. 834 glasov, V. pa samo 695); Sv. Trojica v Slov. gor. P. 24, V. 34; Zg. Ročica: P. 13, V. 37; Osek: P. 11, V. 59.

Razmerje glasov v celjskem okraju: Rečica: Roš 285; Kokarje: R. 253; Bočna: R. 199; Gornjičrč: R. 113; Luče: R. 147; Solčava: R. 155; Petrovče: R. 106, Mlakar 49, trgovec Polanec 3, velepos. Ješovnik 3.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Našega milost. knezoškofa dr. Mihaela Napotnika je imenoval cesar za tajnega svetnika, ter so dobili s tem tudi naslov ekselencja.

S šole. Za učiteljico francosčine na meščanski šoli v Ptuj je nastavljena gđ. Hortenza Wradatsch, in za učitelja na ljudski šoli pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu je nastavljen gosp. Franc Sinigoj, učitelj od Sv. Križa na Primorskem.

S pošte. Kraje Gornja Senarska, Spod. Senarska, Sp. Veranje, Zg. Veranje, Ročica, Osek, Zg. Porčič bo obhodil poštni pot od Sv. Trojice v Slov. gor. vsak teden trikrat in sicer v torek, četrtek in soboto. Poštni nabiralnik bo v Sp. Senarski in Oseku.

Poročil se je dne 17. septem. g. Slavko Brglez, posestnik in gospodarski pristav kneza Windischgrätz-a v Zličah, z gospico Hedviko Rosina, zdravnikovo hčerko v Ločah. Na mnoga leta!

Politični shod se je vršil zadnjo nedeljo, dne 2. oktobra v Šmarju pri Jelšah. Shodu je predsedoval župan okoliške občine g. Drogenik. O političnem položaju na Spod. Štajerskem je govoril g. Korošec iz Maribora. Podal je kratko zgodovino o pravnih razmerah našega kmetakega stanu do

človeške družbe ter razlagal sedanjo ustavo. Pri volitvah naj volilci ne gledajo samo na stran kandidata, ampak na stranko, katera ga priporoča. Če bi volilci v šmarnem okraju storili to že pri zadnjih volitvah, ne oddalo bi se toliko glasov za Wratschkota. Njega je kandidirala gosposka nemško-nacionalna stranka, ki kmetom, osobito spodnjaštajerskim, ni bila nikdar prijazna in pravična. Poslušalci so z zanimanjem poslušali govornikova izvajanja. Pri občenem zboru se je izvolil predsednikom društva g. Avg. Zopfi.

Mariborska sadna razstava. Ogleдали smo si razstavo, katero je priredila dne 1. in 2. oktobra v Mariboru sadjarska zadruga. In želeli bi, da bi jo vsi tisti naši kmetovalci ogledali, kateri so tako radi podrepniki nemških purgarjev. Takšna razstava bi imela biti namenjena v prvi vrsti poljedelcem. Ali na celi razstavi ni niti eden kmet razstavil, saj tudi nikogar vabili niso. Pač pa so se šopirili tisti veliki posestniki, kateri bi morali lakote pomreti, če bi od sadjereje živeli. Tu smo čitali imena: grof Attems, grof Meran, vitez Rosmanit itd., a kmeta nikjer. In tako je vedno. Kmet jim je dober za pomagala pa za volilsko živinčje, a kjer bi mu kaj koristiti mogli, ne mislijo nanj. Naj bi vsaj patron Stiger, ki je tudi pri tej zadrugi, na kmeta mislil. Zato pa tistim, ki bi se od same ponižnosti radi izpremenili v psička, da bi nemškim purgarjem noge oblizavali, svetujemo, naj si gredo ogledat te gosposke nemške velikoposestnike pri njihovem delu. M. rebiti vendar še katerega podrepnika kdaj pamet sreča!

V Leiteršbergu pri Mariboru je ubil viničar čevljarja in muzikanta Janeza Felzer. Orožništvo je začelo takoj iskat zločinca. Ubiti je imel preklano glavo in zlomljeno roko. Čudno, da so ravno v okolici mesta tako surovi ljudje, kamor že vendar sega nemška omika. Največ je temu krivo branje »Štajerca«, katerega širijo meščani med svojimi viničarji. Kakšen sad to obrodi, je dokaz surovost in brezbožnost nekaterih kalinov.

V Slovenskih goricah že »beremo« ali »imamo trgatve« — prav za prav iščemo pojedine jagode! Slaba letina!

Umrli je v Brežicah, dne 28. m. m. Gustav del Cott, trgovec in načelnik okr. zastopa. Rajni je bil hud nasprotnik našega naroda. — Umrli je v Spodnji Gorici pri Cirkovcah na Dravskem polju, dne 25. m. m. župan, posestnik in gostilničar Matej Plečner, v 36letu svoje starosti po kratki in mučni bolezni previden s sv. zakramenti. Rajni je bil priljubljen v svoji občini. Zapustil je po njem žalujočo ženo in tri nedorasle hčere. Vrlji narodnjak naj v miru počiva!

Polička vas pri Jarenini ima zopet dva nova nemška častna člana. V svoji zadnji seji je imenoval občinski odbor mariborskega župana Schmiedererja in pa znanega nemškega agitatorja nadučitelja Hötschla iz Št. Ilija za častna občana. Baje oba zaradi mnogih zaslug! No, Schmiederer si je pridobil mnogo zaslug za ponemčevanje mariborske okolice. Te zasluge mu nihče ne more odrekati. Toda kakšne zasluge pa ima Hötschl za to občino, tega pa ne vemo. Mogoče vedo to občinski odborniki?

Odlikovan Slovenec. Adolf Kolman, finančni nadstražnik v Visoki v Bosni, doma na Planini, je dobil od drželne vlade laskavo spričevalo za krepko in zvesto postopanje povodom požara neke hiše, iz katere je rešil več oseb.

Sv. Jurij v Slov. gor. Povodom petdesetletnice mojega učiteljstva mi je došlo od vseh strani toliko pismenih čestitk, da mi ni mogoče, se vsem posebej zahvaliti. Izrekam torej tem potom iskreno zahvalo vsem, ki so se me pismeno spomnili, osobito visokorodnemu c. kr. namestniškemu svetovalcu gospodu grofu Attems, gospodu deželnemu poslancu in drugim ter sploh vsem prijateljem, tovarišem, znancem in sorodnikom. Vsem

skupaj, tudi onim, ki so mi ustmeno čestitali, še enkrat: prisrečna hvala za vsa čast in ljubav, ki so mi jo o imenovanju priliki izkazali. — Mat. Rajšp.

Iz Orehove pri Radgoni. Sad nemškutarskega »Štajerca« že zori. V nedeljo zjutraj, ko so sli ljudje k rani službi božji, je v Orehovi napadla »garda« te občine slovenskega fanta in ga hudo ranila z nožem.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Milo so peli dne 8. m. m. zvonovi farne cerkve in nepregledna vrsta ljudi pomikala se je proti mirodvoru, kamor smo spremljali k večnemu počitku Miciko Zdravec, kateri je smrt v najlepši cvetni dobi pretrgala nit življenja. Bila je od vsakega spoštovana in obče priljubljena. Ob njenem prezgodnjem grobu žalujejo sorodniki in znanci, kakor tudi vse njene tovaršice, želeč: Bodi ji zemljica lahka! — Pri Sv. Juriju ob Ščavnici so se dne 26. septembra vršile občinske volitve. V tretjem volilnem razredu so bili izvoljeni 4 narodnjaki; v drugem 2 narodnjaka, 1 od nasprotne stranke; 3 so prišli na žrebanje. Ko je žreb odločil za narodnjaka, so jo Vračkijanci popihali, videč, da so narodnjaki s sedmimi udi v večini. Nato so še v prvem razredu bili izvoljeni 4 narodnjaki. Izid je ta: 11 odločnih narodnjakov, 1 od nasprotne stranke, kateri pa ugovarja, če mu praviš, da bi bil Vračkijanec. Vračkijanci so vložili pritožbo proti volitvi.

Natančni teharski občinski tajnik. Gospod urednik, ko sem šel v sredo po deželnozborski volitvi iz Celja skozi Teharje domov, bil sem ponosen, da sem Šentjurčan. In zakaj? No, pri nas, četudi ne morem vsega hvaliti, smo vsaj v tem na dobrem, da tisti, ki kaj plača, tudi kaj velja, kar pa v Celju in Teharjih ni — razumno, če je Slovenec. Brali ste gotovo, da so v Celju tako vestno sestavili volilni zapisnik, da so izpustili poleg velike množice slovenskih delavcev celo moške, ki slišijo na ime doktor ali profesor in na Teharjih je izpustil nemodri tajnik, kakor mi je pripovedoval mej potom ondodni posestnik, trumo najboljših kmetov, n. pr.: Janez Vrhovšek, Martin Gajšek, Ant. Škorjanc, Franc Gajšek, Jože Vrhovšek, Fr. Vrečko, Jernej Resnik, Franc Dimec, Janez Štor, Martin Vrhovšek, Martin Žohar, Anton Dragar, Štefan Štante in drugi. Ko sem slišal imena teh mož, kojih nekateri volijo v drugem volilnem razredu, bil sem res osupnjen nad malomarnostjo ali nepazljivostjo tajnikovo in se nisem čudil ogorčenosti spremljevalčev, ki se je poslovil z besedami: »Če je treba denarja, nas nikoli ne prezro. No, sedaj je tajnik, ki ga mi plačujemo, hudo mušno nas prezrl in izpustil, mi pa bomo že gledali, da bomo kot zavedni slovenski možje poštenim potom njega izpustili.« Da pa bi vrlji Teharčani to res storili in dosegli sebi v korist in čast, jim želim in sem tudi prepričan, da bodo, saj so pri zadnji volitvi v zvezi z zavednimi Lovrenčani zbog silnih zvijač pokazali, da se razun Boga nikogar ne boje, prišlo jih je namreč na volišče 162 za Fr. Roša, a le 131 za nasprotnika. So sedje, le tako naprej!

Luče pri Ljubnem. Sklicujoč se na § 19 tisk. zakona zahteva podpisana Savinska podružnica Sl. pl. dr. z ozirom na dopis »Luče pri Ljubnem«, objavljen dne 22. sept. t. l. štev. 38 str. 5 Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopni stvarni popravek: Ni res, da smo hoteli zabraniti postavljanje Marijinega kipa nad perijodičnim studentem v Lučah, res pa je, da smo poročali c. kr. politični ekspozituri v Mozirju v smislu ukaza vis. c. kr. ministrstva za uk in bogočastje, z dne 2. maja 1903 št. 38212 ex 1902 glede ohranitve naravnih tvorb in prirodnih lepote, da se namerava postaviti na perijodičnem studentu kapelica, kar se naj dovoli le po prejšnjem komisijskem ogledu. Ni res, da smo poročali, da se bode student pokvaril, ako se nad njim napravi v skali votlina; ni res, da smo